Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0244
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. D.M.A. Gerdes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 15 oktober 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd in Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 12 maart 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

Adviesrelatie. Obligaties Lehman Brothers. Geen vergoeding van koersverlies dat het gevolg is van debiteurenrisico. Geen vergoeding wegens bestede tijd.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en de ingediende stukken incluis bijlagen. Dat zijn de klacht, het verweerschrift en de reactie van de consument op het verweerschrift.

1.2 De commissie is van oordeel dat dit geschil verkort kan worden behandeld als bedoeld in artikel 32 van haar reglement.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 In 2007 heeft de consument, na een gesprek met een beleggingsadviseur van de bank, door Lehman Brothers uitgegeven obligaties (steepeners) gekocht voor een bedrag van € 39.032,-.

2.2 Naar aanleiding van het faillissement van Lehman Brothers heeft de consument zich bij brief van 21 september 2009 bij de bank beklaagd:

> "(…) Sinds jaar en dag hebben mijn vrouw en ik bij uw bank een beleggingsportefeuille. In overleg met uw medewerkers is hierbij gekozen voor een voorzichtig beleggingsprofiel (model II). (…)
> Op advies van uw medewerkers gingen wij in 2007 accoord met de aankoop van obligaties Lehman Brothers (…). Aangezien het geen aandelen maar obligaties betroffen, meenden wij hiermee een veilige belegging te hebben gerealiseerd passend bij onze doelstelling.
> Tot onze verbijstering zagen wij in het derde kwartaaloverzicht 2008 (…) dat de waarde van de obligaties (…) tot vrijwel nihil was gereduceerd. (…)
> Noch indertijd noch in het afgelopen jaar zijn wij over dit debacle (…) geïnformeerd (…). Zo zijn wij niet ingelicht over de risico's die wij met de obligaties liepen, terwijl de (…) Bank begin september 2008 toch op de hoogte moet zijn geweest van de problemen bij Lehman Brothers.

Bij tijdige informatie hadden wij een andere beleggingsvorm kunnen kiezen. Later bij navraag (…) bleek dat de (…) Bank voor haar clienten geen actie zou ondernemen om gelden uit het faillissement te verwerven. (…) Wij moeten constateren dat de (…) Bank in de zorgplicht (…) ernstig tekort is geschoten. (…)"

2.3 De consument heeft een vordering ingediend in het faillissement van Lehman Brothers. Op zijn vordering is € 34.259,- uitgekeerd.

Klacht, vordering en verweer

2.4 De consument vordert dat de bank wordt veroordeeld tot schadevergoeding. In het klachtformulier vermeldt hij een schadebedrag van € 6.313,-. Dit bedrag bestaat uit twee posten: het verlies van € 4.773,- op de obligaties Lehman Brothers en een vergoeding voor tijd besteed aan het indienen van zijn vordering in het faillissement. De vordering van de consument berust op de stelling dat de aankoop van obligaties Lehman Brothers niet had mogen worden geadviseerd omdat ze te risicovol waren wegens het voor de portefeuille geldende profiel en dat het indienen van zijn vordering in het faillissement veel tijd heeft gekost.

2.5 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 In dit geschil gaat het om de vraag of de bank de consument ondeugdelijk heeft geadviseerd en op die grond schade moet vergoeden. Volgens de consument was het advies ondeugdelijk omdat voor de portefeuille een defensief profiel gold (model II) terwijl het obligatiedeel ten tijde van het advies al uit drie andere achtergestelde obligaties bestond.

3.2 De commissie overweegt als volgt. Het gevorderde verlies op de obligaties is het verschil tussen de aankoopsom van € 39.032,- en het bedrag van € 34.259,- dat in het faillissement aan de consument is uitgekeerd. In eerdere uitspraken heeft de commissie overwogen dat het debiteurenrisico, dat zich verwezenlijkt als de emittent van een obligatie failliet wordt verklaard, niet voortvloeit uit de aard van het geadviseerde beleggingsproduct en daarom niet aan de beleggingsadviseur wordt toegerekend (vgl. de uitspraken met nummer 2012-89, 2012-112 en 2013-345, ook over obligaties uitgegeven door Lehman Brothers). Gegeven dit uitgangspunt is er in deze zaak geen grond voor vergoeding van het gevorderde verlies op de obligaties Lehman Brothers, dat immers ook kan worden geschouwd als een gevolg van de verwezenlijking van het debiteurenrisico.

3.3 De commissie volgt de consument niet in de stelling dat de bank ruim voor het faillissement moet hebben geweten van de slechte situatie bij Lehman Brothers. In eerdere uitspraken heeft de commissie overwogen dat ook professionele instellingen zoals banken een zo verstrekkende deconfiture als die van Lehman Brothers niet hebben voorzien. Zie daarvoor de uitspraken met nummer 2010-177, 2011-142 en 2011-342 en voorts de uitspraak met nummer 2013-193 (overweging 4.13), waar specifiek wordt ingegaan op repotransacties met Lehman Brothers zoals die waarnaar de consument heeft verwezen.

3.4 Verder wordt een vergoeding gevorderd voor de tijd die de consument heeft besteed aan het indienen van zijn vordering in het faillissement. De commissie kan zich voorstellen dat de consument ongemak heeft ervaren doordat dit veel tijd heeft gekost. Uit de stukken blijkt echter niet dat de bestede tijd kan worden beschouwd als vermogensschade in de zin van artikel 6:96 van het Burgerlijk Wetboek. Deze schadepost is daarom niet toewijsbaar.

3.5 Gezien het voorgaande zal de vordering van de consument worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend omdat de beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken om herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de commissie in de uitspraak kan niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de commissie niet op alle onderdelen van uw vordering heeft beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de commissie in de uitspraak niet uitdrukkelijk is ingegaan op al uw argumenten. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement.